

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN PONTIFICALE HOOGMIS VAN PASEN

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
21 april 2019, 10u

Hand. 10, 34a.37-43

Kol. 3, 1-4

Job. 20, 1-9

Broeders en zusters,

Aan u allen wens ik een gezegende hoogdag van Pasen! Jezus is opgestaan uit het graf van de dood. Hij is opgewekt in de kracht van de Heilige Geest. De apostelen kunnen het amper geloven. Na de melding van Maria Magdalena lopen ze naar het graf en vinden het leeg. Alleen de zwachtels liggen er nog. Verbazing en onbegrip alom, want *'zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan'*, schrijft Johannes. Met een dode Jezus voortdoen zou voor hen niet eenvoudig geweest zijn. Maar herbeginnen met een levende Jezus was voor hen een nog groter avontuur!

Vorig jaar organiseerde paus Franciscus een bisschoppensynode over de jongeren in de Kerk. Bisschoppen uit de hele wereld namen eraan deel, samen met een aantal jongeren en medewerkers uit de jongerenpastoraal. Een paar weken geleden, op 25 maart, publiceerde paus Franciscus een lange brief aan de jongeren en al wie hen nabij zijn. De paus gaf zijn brief deze titel: *'Christus vivit' - 'Christus leeft'*. Het is de boodschap van Pasen. Jezus leeft! Hij maakt het verschil! Het verschil tussen niet leven en wel leven, tussen half leven en helemaal leven. Jongeren en de Kerk: het is geen gemakkelijke combinatie. Jongeren weten niet goed wat ze nog hebben aan de Kerk, en de Kerk weet niet goed wat ze nog heeft aan de jongeren. En dat is jammer. Zonder jongeren riskeert de Kerk haar eigen jeugdigheid te verliezen. Immers, alleen een Kerk die jeugdigheid uitstraalt, kan mensen – jongeren zowel als volwassenen – aanspreken. *'Christus vivit'*: Jezus leeft! Hij is opgestaan uit de dood: nieuw, jong, krachtig, herboren. Geloven wij dat? Het is de vraag die we straks in de geloofsbelijdenis zullen horen en beamen.

Jezus behoort tot de groten uit de geschiedenis. Zelfs wie Hem niet aanhangt, kan moeilijk naast Hem kijken. Hij heeft aan de loop van de wereldgeschiedenis een beslissende wending gegeven. Echter, veel meer dan een sterk verhaal of een mooi voorbeeld kan een dode Jezus niet meer zijn. Ik kan een overledene nog gaan bekijken, maar hij zal mij niet meer herkennen. Ik kan mij nog aan een overledene interesseren, maar hij zal mij niet meer antwoorden. Alleen een Levende Heer en een levende vriend kunnen voor mij een verschil uitmaken. In zijn brief *'Christus vivit - Christus leeft'* schrijft paus Franciscus:

'Als Hij leeft, dan kan Hij aanwezig zijn in jouw leven, op ieder ogenblik, om het te vullen met licht. Dan zal je nooit meer eenzaam en verlaten zijn. Zelfs als allen je verlaten, dan zal Hij er zijn, zoals Hij beloofd heeft: 'Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding van de wereld' (Mt. 28,20). Hij vervult alles van zijn onzichtbare aanwezigheid, waar gij ook gaat, Hij zal je verwachten. Niet enkel is Hij gekomen, neen, Hij komt en Hij zal elke dag blijven komen, en je uitnodigen om te blijven stappen naar een altijd nieuwe horizon' (nr. 125).

Wat gebeurt er op Pasen? Elk werkwoord uit het Evangelie komt weer in de tegenwoordige tijd te staan. Jezus 'sprak' wordt weer: Jezus spreekt. Jezus 'genas' wordt weer: Jezus geneest. Jezus 'vergaf' wordt weer: Jezus vergeeft. Jezus 'ging' wordt weer: Jezus gaat. Jezus 'zag' wordt weer: Jezus ziet. Jezus 'gaf' wordt weer: Jezus geeft. Jezus 'bad' wordt weer: Jezus bidt. Jezus 'riep' wordt weer: Jezus roept. Jezus 'nam' wordt weer: Jezus neemt. Met Pasen komt heel het Evangelie weer tot leven. Het gebeurt weer onder ons. Jezus wordt weer onze tijdgenoot! Hij brengt het leven opnieuw binnen, overal waar het dreigt te stikken of te verschrompelen.

En wij? Met Pasen komen ook wij weer in de tegenwoordige tijd te staan. Zo vaak zitten wij met ons hart en onze gedachten nog in het verleden, in vroegere ervaringen, in gekende patronen. We leven alsof we zelf al in de verleden tijd stonden. We durven amper springen in iets nieuws of ongehoords. Wat wij creativiteit noemen, is vaak imitatie of mode. En ondertussen groeit in ons een onbestemd verlangen naar echt leven, naar volop leven. Langs de weg van het leven, zijn we onze jeugdigheid verloren. Tegen deze voortijdige veroudering botst de paasboodschap aan. Jezus leeft! Hij leeft opdat ook wij zouden leven! Hij leeft om het leven in ons weer tot leven te wekken! Er zijn wendingen die Hij aan ons leven kan geven, Hij alleen. Er zijn nog krachten die Hij in ons leven kan losmaken, Hij alleen. Niet later maar nu, in de tegenwoordige tijd. Durven wij dat wel, wij volwassenen en ouderen, wij ouders en grootouders, wij priesters en bisschoppen, wij gelovige kerkgangers en zoekende mensen: met Jezus in de tijd van nu gaan staan? Niet het verleden is ons probleem, maar het heden! Mag Jezus ons meenemen in de nieuwheid en de onvoorspelbaarheid van het Evangelie? Mag Hij ons geloof een verjongingskuur geven?

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen